

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dryaden. Et Eventyr fra Udstillingstiden i Paris 1867. 1868

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 74. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748573092176/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Den sommervarme, skyfrie Himmel var hende et tomt Blad, og nu i flere Dage havde hun kun seet et saadant.

Det var den varme Sommertid, med solbæde Dage uden Luft- [14] ning; hvert Blad, hver Blomst laas som i en Døe, Menneskene med.

Da løftede sig Skyer, og det i den Kaot, hvor i Natten den s straalende Taage forkyndte: her er *Paris*.

Skyerne løftede sig, formede sig som et heelt Bjergland, skøde sig frem gjennem Luften, ud over det hele Landskab, saa vidt *Dryaden* kunde gaa.

Skyerne laas som sortblaae mægtige Klippeblokke Lag paa to Lag høit i Luften. Lynstraalerne foer ud, »ogsaa de ere Gud Herrens Tjenere«, havde den gamle Præst sagt. Og der kom et blaanende, blendende Lyn, et Lysblink, som var det Solen selv, der sprængte Klippeblokkens, Lynet slog ned og splintrede til Roden det gamle mægtige Egetræ; dets Krone skiltes, Stammen s skiltes, flækket faldt det, som bredte det sig ud for at omfavne [15] Lysets Sædebud.

Ingen Malmkanoner mægte at runge gjennem Luft og over Land ved et Kongebarns Fødsel, som Tordendrøret her ved det gamle Egetræes Bortgang. Regnen strømmede ned, den for- 20 friskende Vind luftede, Uveiret var forbi, der blev saa sødagsfestigt. Byens Folk samlede sig om den faldede gamle Eeg; den gamle Præst talte Hænders-Ord, en Maler tegnede Træet selv til blivende Minde.

»Alt farer hen!« sagde *Dryaden*, »farer hen, som Skyen, og 25 kommer aldrig igjen!«

Den gamle Præst kom her ikke meer; Skoletaget var faldet, Lærerstolen borte. Børnene, de kom her ikke, men Efteraaret kom her, Vinteren kom her, men ogsaa Foraaret, og i al den veklende Tid saas *Dryaden* hen mod den Kant hvor hver Aften 30 og Nat, fjært i Synskredsen, *Paris* lyste som en straalende [16] Taage. Ud fra den Høi Locomotiv ved Locomotiv, det ene Banetog ved det andet, efter det andet, susende, brusende, og det paa alle Tider; ved Aften og Midnat, ved Morgen og hele den lyse Dag kom Togene, og fra hver og ind i hver stimlede det 35 fra alle Verdens Lande med Mennesker; et nyt Verdens-Under havde kaldt dem til *Paris*.

Hvorledes saabenbarede sig dette Under?

---

4 med] herefter NB ny linie r. 17 Sædebud] ligeså. 25 Alt-32 fløj] på over-
Møbning r; bagpå tidligt udkast til eventyrets sidste linier. 30 Dag-4 kjønde] på
overlæsning r; bagpå et par uidentificerede linier. = hver (2 gg.) hver! B.